

Old School Photoshop

Elina Salo, 2021

Kuvataiteen perusopetus, laaja oppimäärä
Lopputyö
Sara Hildén -akatemia

Elina Salo

Pidön:

- kirkkaista väreistä.
- keväästä
- kokeilemisesta
- kummallisuuksista
- karkeista
- kaikista taiteenlajeista

@eli_naana

Karanteeni 2020

Keväällä 2020 osallistuin #coronart -taidehaasteeseen Instagramissa. Ideana oli tehdä joka päivä taidetta valmiiksi annetuista Koronavirukseen liittyvistä aiheista.

Haasteesta muodostui tärkeä osa karanteenielämäni. Sain sen avulla käsiteltyä tämän uudenlaisen haastavan tilanteen aiheuttamia tunteita.

Halusin käyttää ja kokeilla haasteen aikana mahdollisimman monia erilaisia tekniikoita ja tyylejä. Muutamaan aiheeseen liittyen tein myös "lehtileikehahmoja". Leikkasin siis lehdistä, mainoksista yms. ihmisten kuvia ja liitin niitä yhteen, luoden näin uusia hahmoja.

Minua kiehtoi se, miten eri kuvia yhdistelemällä sai aikaan ihan uudenlaisia ilmeitä ja tunteita. Hahmot näyttivät samaan aikaan samaistuttavilta, sympaattisilta ja sekopöisiltä.

Myöhemmin tein näitä lehtileikehahmoja vielä enemmän ja lähetin niitä myös yhden luonnoskirjan muodossa Brooklynissa sijaitsevaan Sketchbook Libraryyn.

Luonnoskirjan kanssa työskennellessäni syntyi tämän lopputyön nimi - **Old School Photoshop**. Kuinkas muuten kuvia olisi muokattu ennen digitaalisia välineitä, kuin leikkaamalla ja liimaamalla?

Minua kiehtoo tässä työtavassa sen hallitsemattomuus. Ennen kuin olet yhdistänyt palaset, et voi tietää, miltä lopputulos näyttää. Lehdistä löytyy, mitä löytyy ja niillä palasilla on pelattava.

Tein syksyllä lehtileikehahmoja myös seiskaluokkalaisten kanssa kuvistunneilla ja hekin tykkäsivät tästä.

Brooklyniin matkanneesta luonnoskirjasta..

Suunnitelmana olla suunnittelematta

Olen yleensä melko suunnitelmallinen, jotkut ovat kutsuneet myös pedantiksi. Taiteen tekemisessä tämä on näkynyt usein niin, etten paljoa luonnosteile. Minulla on valmis kuva mielessäni, alan piirtää ja piirrän niin kauan kunnes kuva on sellainen kuin halusin. (Aina se ei tietenkään ole ja sitten saattaa harmittaa.)

Minua on kuitenkin aina kiehtonut rosoisempi tyyli tehdä taidetta. Tyyli, jossa ei ole valmista määränpäättä, vaan jossa kokeillaan vähän kaikkea ja katsotaan, mitä siitä syntyy. Lehtileikkeiden kanssa olin välillä päässyt kiinni tällaiseen työskentelytapaan. Koska materiaali oli sitä, mitä tarjolla oli, ei tarkkaa etukäteissuunnitelmaa voinut olla. Piti vain kokeilla ja katsoa, mitä tulee. Lopputulokset olivat yllättäviä ja kiehtovia.

Lehtileikkelyinnostuksen siivittämänä päätin tehdä lopputyöstäni prosessin, jossa kokeilisin niin sanotusti "vähän kaikkea". En asettanut tavoitteekseni mitään tietynlaista lopputulosta vaan pyrin kehittämään taiteellista työskentelyäni enemmän tutkivaan ja kokeilevaan suuntaan. Työtapana sekatekniikka / kollaasi.

Päätin, että ennen joulua vain kokeilen erilaisia välineitä ja työtapoja. Ajattelin, että joulun jälkeen pidän jonkinlaisen välikatsauksen, jossa sitten päätän, mihin suuntaan lähdän viemään näytelyyn tulevaa työtä/töitä. Syksyllä ryhdyin kaivertelemaan linolaattoja, sekoittelemaan akvarelleja ja tietenkin leikkelemään lisää lehtiä. Sitten törmäsin Gellipress-painolevyyn.

Kasvoja Gellillä

Gelli Printing Plate tai Gellipress -levy on mineraaliöljyseoksesta valmistettu painolaatta, jonka avulla voi tehdä erilaisia monotypioita. Syksyn aikana tutustuin Gelliin ja se sopi omaan lopputyöprosessiini kuin nenä päähän, sillä Gellillä kuvia vedostaessa oli mukana samanlainen hallitsemattomuus, kuin lehtileikkeiden kanssa. Gellin painojälki on rosoista ja leikkisää, juuri sellaista tyyliä, joka minua on kiehtonut, mutta jota en oikein aiemmin ole osannut tehdä.

Aloin syksyn mittaan vedostaa Gellillä kasvoja mustavalkokuvista. Huomasin saman ilmiön, kuin lehtileikkeiden kanssa. Kasvojen ilmeet ja sitä mukaa myös tunteet muuttuivat täysin alkuperäiseen kuvaan verrattuna.

Lehtileikkeet mukana matkassa

Yritystä ja erehdystä

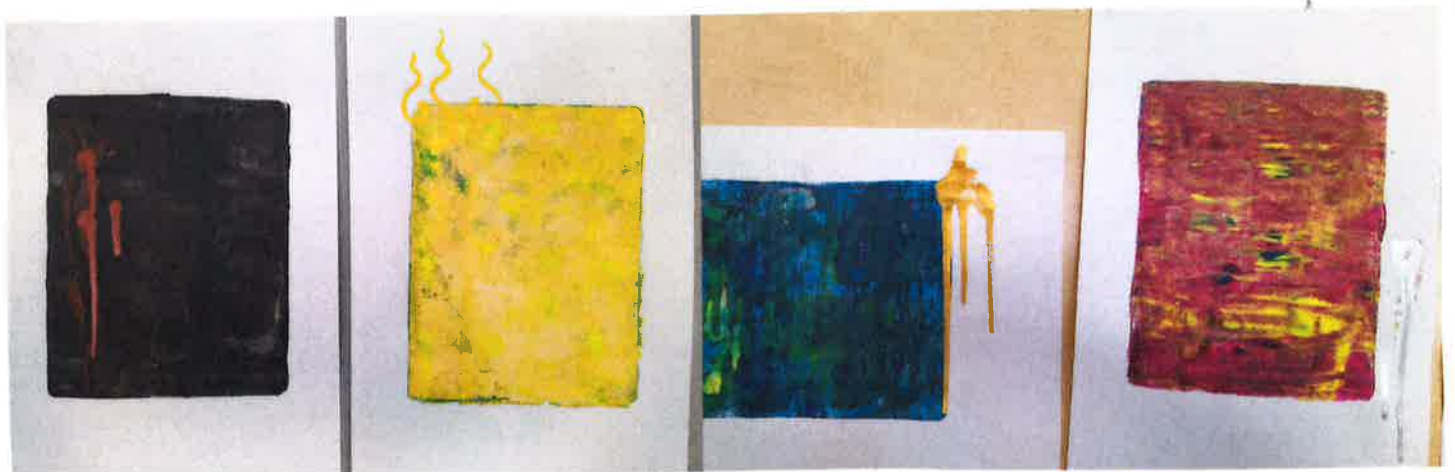
Kokeilin syksyn aikana muitakin itselleni aiemmin tuntemattomia välineitä ja työtapoja, kuten esim. akryylimusteita. Jossain vaiheessa innostuin tekemään Rorschachin musteläiskätestejä muistuttavia kokeiluja. Kaikkeen tekemääni kokeilin myös aina yhdistää lehtileikehahmoja.

Samalla tein kaiken aikaa lisää erilaisia kokeiluja Gellillä.

Aloin tehdä Gelliprinttejä myös akryylimusteilla ja välillä lisäsin musteita valmiiden printtien päälle.

Vaikka Gellillä aikaansaadut väripinnat olivat itsessäänkin hienoja, minua kiinnosti kuitenkin enemmän kasvot, ilmeet ja tunteet. Kokeilin myös piirtää suoraan Gellille akryylitussilla. Tästä syntyi taas aivan uudenlaista jälkeä. ->

Materiaalia
syntyi syksyn
aikana melko
paljon. Jossain
vaiheessa aloin
olla vähän
huolissani siitä,
miten osaan
rajata näistä
mitään
näyttelyyn
tulevaa
kokonaisuutta.

Tällainen määrä materiaalia saattoi syntyä yhtenä perjantai-iltana.

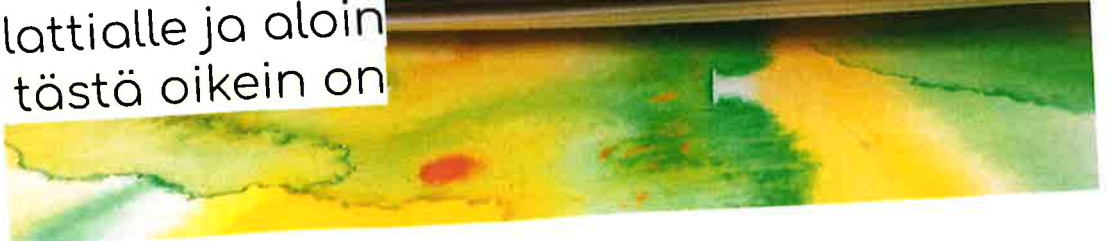

Välillä prosessi tuntui palapelin
kokoamiselta.

Hieman ennen joulua kaikki
meni taas Koronan vuoksi
eristykseen, mutta onneksi
kevään ajan on päässyt
itsenäisesti koulun tiloihin
tekemään töitä.

Joulun jälkeen levitin kaiken
siihen mennessä kertyneen
materiaalini lattialle ja aloin
miettiä, mitä tästä oikein on
tulossa.

Kysymyksiä ja haasteita

Jostain syystä aloin jo ennen joulua nähdä sekä Gellillä vedostetuissa töissä, että lehtileikehahmoissa perheriita ja -väkivaltateemoja. Ajattelin pitkään, että tämä teema tulisi mukana näyttelyyn asti.

Joulun jälkeen päätin kuitenkin, etten halua säilyttää Gelliprinttejä erillisinä töinä, vaan leikellä nekin osiin ja liittää yhteen, lehtileikkeiden tapaan.

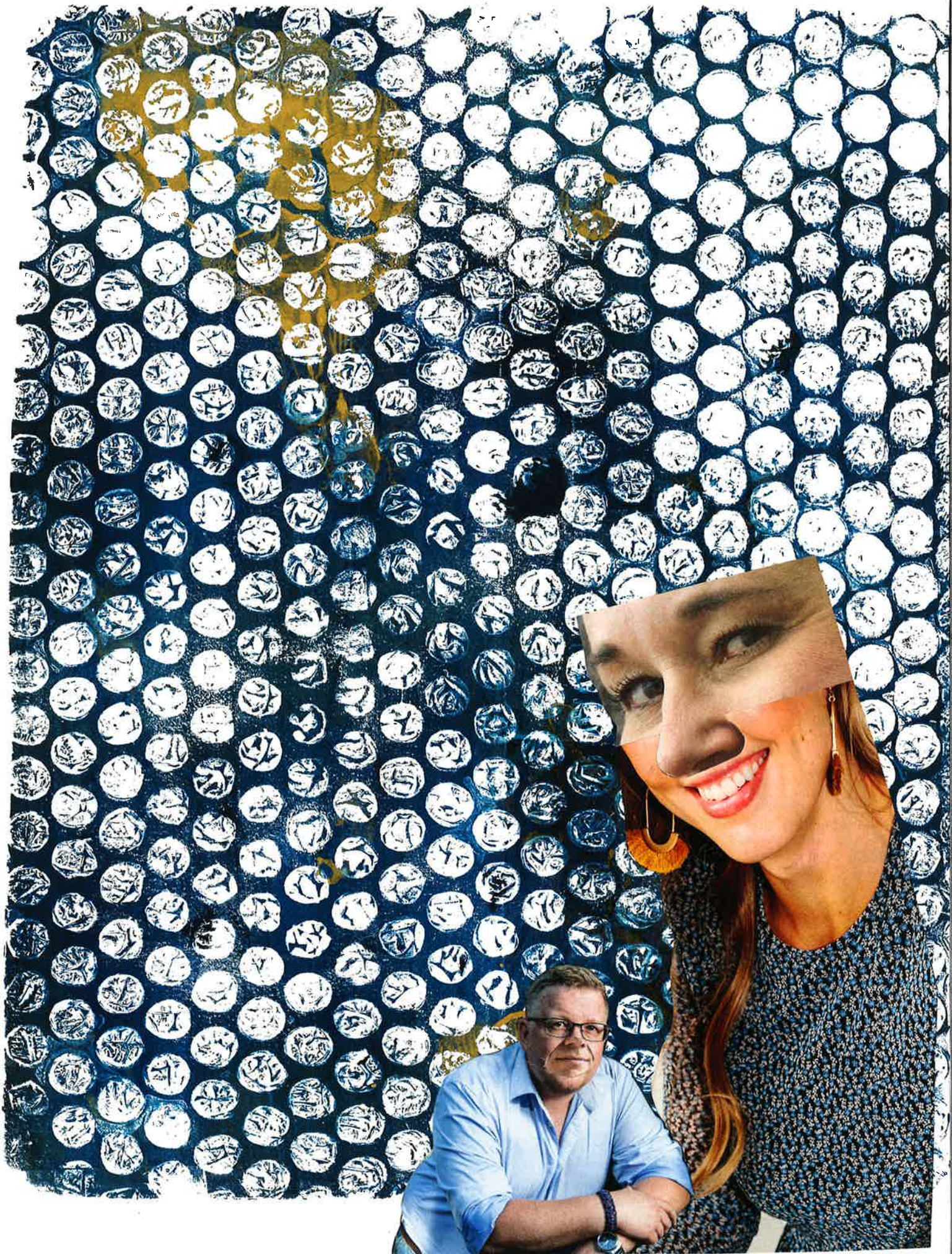
Hetken päästä minulla oli käsissäni tällainen ja päässäni soi 80-luvun syntikkamusiikki.

Viikon päästä syntyi toinen kasarihenkinen kuva.

Vaikka pidin näistä molemmista, aloin tässä vaiheessa hieman epäillä prosessiani, sillä se tuntui yhtäkkiä jotenkin lapselliselta puuhastelulta. Osittain tämä johtui siitä, että joulun jälkeen näin myös pitkästä ajasta, mitä muut ovat tekemässä lopputyönäyttelyyn ja vaikka ei pitäisi, aloin silti verrata omaa työtäni muihin.

Esimerkiksi alusta asti tiettyä päämäärää kohti etenevä suurikokoinen maalaus tuntui tällaista holtitonta leikkelyä ja liimailua "merkityksellisemmältä".

Lopputyöohjaajani kehotti kuitenkin jatkamaan samalla linjalla. Pohdin, miten saisin "kasaritöihini" lisää kerroksellisuutta ja päädyimme siihen ratkaisuun, että päällystän ne akryylimediumilla, jolloin päälle voi taas tehdä lisää erilaisia pintoja Gellillä tai muilla keinoilla.

Seuraavalla viikolla kun medium oli kuivunut, pääsin vihdoin kunnolla kiinni siihen työskentelytapaan, jota olin alusta asti tavoitellut.

Minulla oli kaksi Gellilevyä, joilla tein uusia väripintoja näiden "kasaritöiden" päälle, sekä välissä myös uusille papereille. Kokeilin taas uusia toimintatapoja Gellin kanssa, käytin mm. kuplamuovia, kertakäyttöisiä ruokailuvälineitä, naruja, muttereita ja tapetin paloja erilaisten väripintojen luomiseen.

Aina tietyn maalikerroksen kuivuessa piirtelin mustilla tusseilla ja valkoisella akryylimusteella lisää yksityiskohtia "kasaritöihin", jotka alkoivat pikkuhiljaa näyttää 80-lukulaisen baarin vessan seiniltä ja siltä, että ovat ainakin yksi osa lopputyönäyttelyä.

"Kasarityöt" saivat uuden
työnimen
"Born in the 80's"
ja myös kolmannen
kaverin.

Loppusuora häämöttää

Kun olin viettänyt useamman perjantain 80-luvun tunnelmissa aloin miettiä, minne lehtileikehahmoni olivat jääneet.

Tulisivatko ne olemaan ollenkaan osa näyttelyä vai olivatko ne olleet vain lähtökohta, josta päädyttiin kokeilemaan uusia työtapoja?

Kun meiltä sitten pyydettiin näyttelyyn tulevien töiden mittoja, aloin selailla uudelleen syksyllä kasaantunutta materiaalipinoani ja löysin sieltä muutamia töitä, joista pidin ja jotka halusin myös sisällyttää näyttelyyn.

Nämä neljä Gellipainantaa, akryylimustetta ja lehtileikehahmoja sisältävää kuvaa kuuluivat mielestäni selkeästi yhteen ja kiteyttivät melko hyvin työskentelyprosessini kaikki vaiheet.

Taustavärinä näissä käyttämäni Gelliprintit ovat melkein ensimmäisiä, joita tein. Niissä on nähtävillä se, etten vielä oikein kunnolla tiennyt, mitä olen tekemässä, mutta värit ovat silti mielenkiintoisen kerrokselliset. Hahmot taas ovat aika hallittuja, sillä ne olivat viimeisimpiä tekemiäni. Akryylimusteet tuovat töihin lisää liikettä ja tunnelmaa.

Vielä jotain?

Olin jo lähettänyt näyttelyyn tulevien töideni mitat ja ajattelin olevani viimeistelyä ja portfoliota vaille valmis tämän lopputyön kanssa, mutta menin silti vielä koululle seuraavalla viikolla "tekemään jotain" sillä kaikella materiaalilla, mitä minulle oli kertynyt.

Kasasin kaiken pöydälle ja aloin työskennellä tavalla, joka minulle oli nyt jo tullut tutuksi: Kokeilen ja katson, mitä tulee.

Päätin, että haluan vielä käyttää loppuja lehtileikehahmojani jotenkin, tehdä niistä ehkä jonkinlaisen ryhmän. Otin muutamia mielenkiintoisimpia Gelliprinttejä ja aloin leikellä niitä palasiksi. Syntyi ikäänkuin metsämaisema. Tähän maisemaan asettelin hahmoni "kokoustamaan".

Olin aiemmin tehnyt yhden hieman isomman, neljästä eri kasvokuvasta koostuvan hahmon. Halusin käyttää myös tätä jotenkin. Tein hahmolle taustan neljästä metsämaisemasta jäljelle jääneestä palasta

Näistä töistä tuli uusi parivaljakko, joissa yhdistelin kaikkea tekemääni taas uudella tavalla.

Jälkipohdintoja

Lopputyövuoden tavoitteenani oli tehdä:

- sekatekniikkatyö / kollaasi
- kokeilla ja tutkia erilaisia (itselleni uusia) taiteen tekemisen menetelmiä ilman varsinaista päämäärää
- kehittää omaa taiteellista ilmaisua ja työskentelytapaa kohti rennompaa, leikkisämpää ja "rosoisempaa" tyyliä
- pitää lehtileikehahmot (ilmeet ja tunteet) osana työtä

Lopputyövuoden aikana tein:

- sekatekniikkatöitä / kollaaseja (ja vähän muutakin)
- kokeilin ja tutkin erilaisia (itselleni uusia) taiteen tekemisen menetelmiä ilman varsinaista päämäärää -> päädyin tekemään todella paljon Gellipainantaa ja ottamaan tästä menetelmästä selvää
- löysin omaan taiteelliseen työskentelyyni rennompaa, leikkisämpää ja "rosoisempaa" toimintatapaa ja tyyliä. -> olen huomannut, etten enää piirtäessänikään aina mieti jo alussa valmista kuvaa vaan annan sen mennä enemmän siihen suuntaan, mihin "kuva itse haluaa"
- pidin lehtileikehahmot (ilmeet ja tunteet) osana lopullisia töitä -> tutkin samoja teemoja myös Gellin kanssa

Jälkipohdintoja

Tavoitteita ja tekemääni verraten voisin sanoa, että onnistuin lopputyöprosessini kanssa suhteellisen hyvin. Koronan vuoksi työskentelyyni tuli joulun aikaan melko pitkä tauko, ennen kuin koululle taas pääsi tekemään töitä itsenäisesti. Tässä välissä olisin voinut työstää asioita eteenpäin kotona, mutta se tuntui jotenkin haastavalta pienessä asunnossa kun materiaaleja olisi pitänyt levittää ympäriinsä.

Aika tuli lopussa vastaan, mutta niinhän se aina tulee. Olen tämän vuoden mittaan oppinut kuitenkin uudenlaisia työtapoja, joita voin hyvin käyttää tulevaisuudessakin. Myös materiaalia uusiin kollaaseihin jäi jäljelle aika kivasti.

Samana perjantaina kun tein viimeiset kaksi työtäni, oli myös lopputyöohjaajani paikalla koululla. Kävimme hänen kanssaan läpi vuoden aikana tekemäni työt ja päädyimme ehdottamaan näyttelyyn mukaan vielä näitä kahta viimeisintä työtä, sekä kahta ihan alkusyksystä syntynyttä Gelliprinttiä. Nämä työt yhdessä summaavat koko vuoden prosessin melko kivasti.

(Sain myös tietää, että näyttelyssä on ihan hyvin tilaa, joten seuraavaksi esittelemieni töiden lisäksi saattaa esillä olla vielä muutakin.)

Old School Photoshop

Born in the 80's - 1

Sekatekniikka
2021

50x50cm

born in the 80's - 2

tekniikka

021

0x50cm

Born in the 80's - 3

Sekatekniikka
2021

50x50cm

Auringonpalvoja

Sekatekniikka
2021

42x29,5cm

Älä ärsytä!

Sekatekniikka
2021

29,5x42cm

Hohde - 1

Sekatekniikka
2021

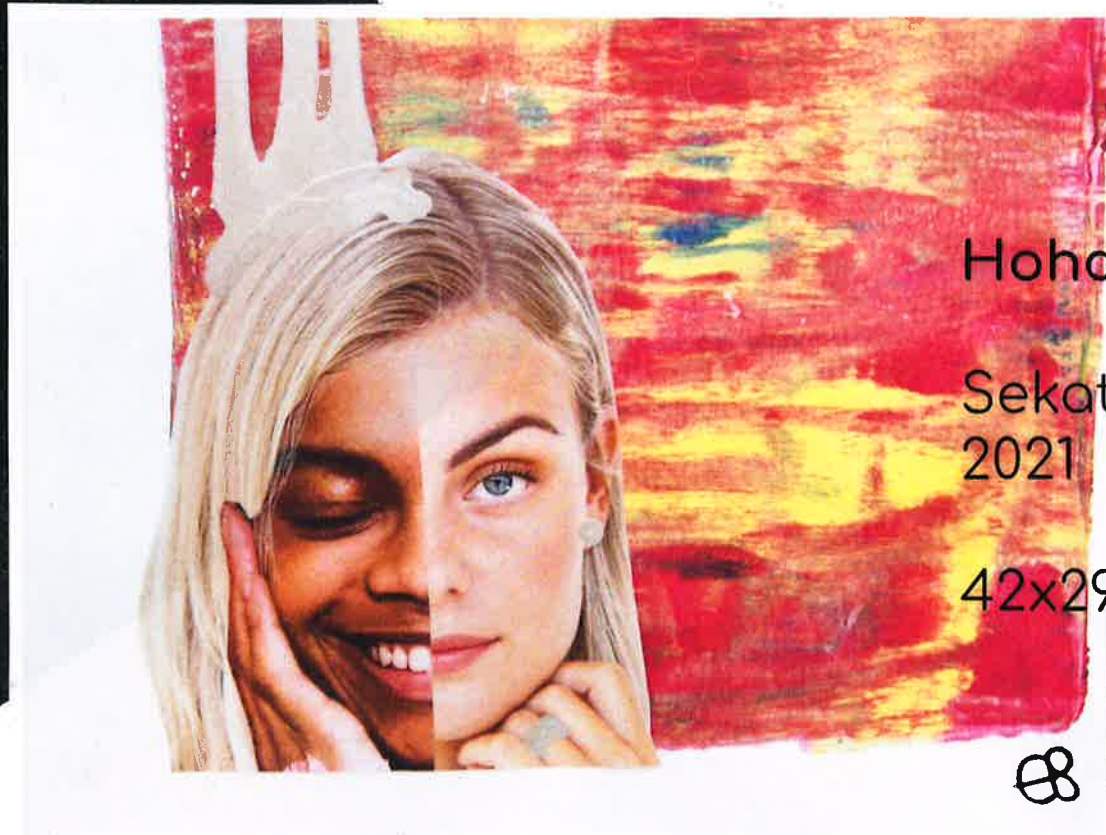
29,5x42cm

Hohde - 2

Sekatekniikka
2021

42x29,5cm

Kokous

Sekatekniikka
2021

31,5x42cm

Vuodenajat

Sekatekniikka
2021

28x30cm

Kuinka saatoit? - 1

Monotypia
2020

29,5x39,5cm

Kuinka
saatoit? - 2

Monotypia
2020

29,5x39,5cm

